

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 13 MEI.

De Kamer.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft in hare zitting van gisteren eene belangrijke beslissing genomen. In de kiezingen voor de wetgevende kamers zal het in het vervolg genoeg zijn dat een kandidaat meer dan de twee vijfden der stemmen bekomt om gekozen te worden. Deze schikking zal voor gevolg hebben van de balloteering om zoo te zeggen onmogelijk te maken. Tot hertoe was het noodig van meer dan de helft der stemmen te bekomen om gekozen te zijn. Gebeurde het dat geen kandidaat de volstrekte meerderheid bekam bij de eerste stemming, dan ging men over tot eene balloteering. Deze had gemeenlijk 's avonds laat of zelfs 's nachts plaats, wanneer het meestendeel der buitenkiesers de stad verlaten hadden.

De talrijke misbruiken die hiervan het gevolg waren, behoeven niet meer aangehaald te worden. Eenieder is getuige geweest op welke manier de doctrinair en in menige stad den wil der kiezers voor hunnen eigen wil wisten te doen buigen en hoe zij, dank aan de nacht-balloteering, behendig eene zegepraal wisten te escamoteeren.

De nieuwe schikking is niet toepasselijk op de gemeente en provinciale kiezingen.

Weg van Tongeren naar Gelinden.

In hare zitting van den 5 mei heeft de Kamer der Volksvertegenwoordigers mededeeling ontvangen van eene petitie waardoor het gemeente-bestuur van Tongeren de aanlegging vraagt van eenen steenweg van Tongeren naar Gelinden, zich verbindende aan den steenweg van Luik naar St-Truiden. De commissie der petitiën heeft deze vraag bijzonderlijk aan M. den minister van openbare werken aanbevolen.

In de Kamer heeft M. Julliot het woord genomen om de vraag der stad Tongeren te ondersteunen. Hij heeft getoond dat het kanton Borgloon, de stad en een groot gedeelte van het kanton Tongeren sedert lang en te vergeefs dezen weg vragen die hun onontbeerlijk is. Inderdaad, de bewoners dezer gemeenten leveren aan den handel talrijke en zwaarwegende voortbrengsels. Gedurende een groot gedeelte van het jaar kan het vervoer dezer voortbrengsels niet plaats hebben, omdat vijf maanden lang de aardewegen in te slechten toestand zijn.

Het is tijd, zeide M. Julliot, van deze be-

volking uit de eenzaamheid te trekken waarin zij zich bevindt, en ik verzoek de heeren ingeniëurs, zoo bevoegd in kwestie van kunst, hunne inlichtingen te nemen over de economie kwestie, alvorens eene beslissing te nemen over de aan te leggen wegen. Zij zouden goed doen van de belanghebbende bevolkingen te raadplegen en de belangen van den handel in te zien, want de ondervinding moet hun geleerd hebben dat wanneer zij wegen maken die tegenstrijdig zijn met de belangen des handels, deze wegen tot niets dienen dan om voedsel te geven aan de schapen. M. Julliot vraagt dus dat de heer minister van openbare werken zijne volle aandacht geve aan de petitie der stad Tongeren en dat hij ons met welwillendheid en rechtvaardigheid behandelde.

M. Wasseige, minister van openbare werken, heeft beloofd de aanmerkingen van M. Julliot in ernstige aandacht te nemen. Onze vroegere stadsgenoot, M. Pety de Thozée, heeft bij deze gelegenheid ook de stem verheft om de hooge noodzakelijkheid te doen uitschijnen van het aanleggen eens steenwegs van Tongeren naar Gelinden.

De Kamer heeft beslist dat de vraag der stad Tongeren zal verzonden worden naar den heer minister van openbare werken.

Kiezing te Bilsen.

Wij vernemen dat M. de Baron Emile-Florentin de Rosen, die het kasteel van Croendael onder Waltwilder bewoont, de candidatuur heeft aangenomen van provinciaal raadslid in vervanging van M. den advocaat Beckers ontslaggever.

Deze goede tijding zal met groote voldoening vernomen worden door de kiezers van het kanton Bilsen die in M. den baron de Rosen eenen bekwamen en ijverigen raadheer zullen vinden.

Wij verzoeken alle kiezers op hunne stembriefjes den naam te schrijven van den heer EMILE-FLORENTIN BARON DE ROSEN.

De *Not d'Ordre* van Parijs heeft dezer dagen eene nieuwe, maar niet verbeterde editie gegeven van de geschiedenis der non Barbara Ubrück. Het feit had ditmaal plaats in het Picpus-klooster te Parijs, waar men 3 nonnen heeft gevonden, die sedert negen jaren in eene cel waren opgesloten...

Wat ons verwondert, is, dat de moordenaars van degeneraals Clement Thomas en Lecomte, de aanbouwers van honderde onschuldigen, de fusilleerders van zooveel onbekenden, de plun-

of hoe de gelegenheid het zich maar aanbiedt, een eenvoudig landelijk middagmaal in de volle vrijheid der schoone natuur te gebruiken, terwijl de voerlieden der rijtuigen, waarmee zij gekomen zijn, op korten afstand hunne paarden uit de hand voederen. Ik moet betuigen dit schouwspel, in weêrwil dat de vrijheid der patrijcs zeden zoo dikwijls de moeder is van lichtzinnigheid, recht lief en aangenaam te hebben gevonden. Spoedig hebben wij nu weêr de vestingswerken bereikt en rijden de voorstad Passy binnen, waar een ruim en goed logement ons in zijn grooten tuin opneemt, en wij in een priel gezeten, terwijl de tuin rondom ons volkomen bezet is met etende of reeds geëten behbende gasten, welhaast een echt fransch *diner* voor ons zien. Hoe schoon ook, toch lijkt het ons vreemd genoeg, en wekt het onzen appetijt op verre na zoo niet als wat onze eenvoudige, maar degelijke keuken levert. Het ergste is, dat men volstrekt niet weet wat men krijgt, en ik had eene nog te levendige voorstelling van wat ik des morgens op de Hal had gezien, om niet een weinig te huiveren op het gezicht dijs spijzen, wier oorsprong zich maar niet ontdekken liet. Wij bepaalden ons daarom bij de eenvoudigste schotels, lieten ons de *potage aux Julies* (wortel- en groentesoep) en de *Chateaubriand aux pommes de terre à la robe de chambre* (platweg: biefstuk met ongeschilde aardappelen) wel smaken, en gedachten onder 't genot van de eene en andere flesch heerlijken Bordeaux, die hier slechts anderhalve, hoogstens twee francs kost, de afwezende geliefden.

Het opsteken der gazlantaarnen, die eensklaps van alle zijden flikkerden, bewijst ons dat wij langer getafeld hebben, dan wij meenden, en dat het aangenaam en geestig gesprek ons den tijd had doen voorbij vliegen. Wij besluiten de

deeraars der kerken, enz. — dat die, zeggen wij, *horror* roepen over iets dergelijks.

Geheel het verhaal is te dom opgesteld om niet te verraden, dat er in den *Not d'Ordre* ook ditmaal dapper met spek geschoten wordt. Inderdaad, men had ook nog niets gevonden in al die onderzoekingen, en het is immers de mode in de doktrinaire, commune- en logiebladen, elk klooster, elk gesticht voort te stellen als een schuilhoek van bandeloosheid en wreedaardigheid.

De *Times*, ook een van denzelfden deessem in het priester-eten, komt nu ook met de historie van den dag en maakt er een roman *à la Ann Radcliff* van, vol onderaardsche kerken, gangen, geheime deuren en wat zoo al meer.

Wij zullen altijd nog eens aanzien wat er van dit alles voortkomt; want sedert de krak van Krakau hebben wij niet het minste vertrouwen meer in dergelijke spookvertelsels. Wij begrijpen echter dat onze doktrinairen gretig die *epicerie* hebben overgenomen. Ze hadden in langen tijd zoo'n schotel aan hunne lezers niet meer kunnen voorzetten. 't Is water op hunnen molen.

O, indien de *commune* eens niet anders deed dan kerken afbreken, priesters aanhouden, capucinen en broeders der kristelijke leering vervolgen — wat zouden die bladen toejuichen; wat zouden ze toonen dat zij *broeders* zijn, even als de logie van Parijs gedaan heeft; maar de *commune* komt ook aan de geldkas — en van dat oogeblik zijn de heeren doktrinairen niet meer thuis. Het vijfkransstuk rolt tusschen hen en de *commune*. Ziet daar alles. (Handelsblad.)

Bedevaart tot O. L. V. van Tongeren.

Het is niet in de stad Tongeren alleen dat groote toebereidsels gemaakt worden voor de plechtigheid van den 24 mei. In alle parochiën onzer omstreken, en vooral in het kanton Wareme, maakt men zich gereed om op eene waardige wijze eene plaats te bekleden in deze godsunstige manifestatie.

Wij deelen hier het programma mede der kerkelijke oefeningen die in O. L. V. kerk zullen plaats hebben gedurende de missie die den 24 mei zal voorslaan.

1. Deze Bedevaart heeft plaats op den 24 mei aanstaande, feest Onzer Lieve Vrouw van Bijstand en verjaardag der Verlossing van Pius VII zaliger gedachtenis uit de gevangenis van Savonen en Fontainebleau, en van deszelfs plechtige intrede in de stad Rome.

II. Van den 17 mei, vooravond van het feest der Hemelvaart van Onzen Heer Jesus-Christus, zullen door drie Paters Jesuiten bijzondere oefeningen van voorbereiding voor stad en kanton gehouden worden.

gewoonte te volgen, door de Champs Elysées naar de Boulevards te rijden en daar eenen kop koffie te drinken. Door vele onbekende straten en wegen bereiken wij weder den trotschen Triomfboog, en doorkruisen de schitterend verlichte Elyseische velden, in gezelschap van duizenden rijtuigen, die of even als wij uit het bosch van Boulogne terugkeeren, of zich met heen en weder rijden vermaken. Het is hier nog voller geworden, dan het des morgens was, en de breede laan, waar gemakkelijk tien rijtuigen op elk punt elkander kunnen passeren, is somtijds verstopt, zooat wij, of een oogenblik stilstaan, of stapvoets rijden moeten. Wij laten de schoone geillumineerde *Cafés-chantant* of koffiebuisen, waar muziek in de opene lucht gemaakt wordt, het schoone paardenspel van Francoi, enz. enz. daar hoe druk en nitlokkend het er moeg uitzien, en komen weder op het Eendrachtplein, waar wij bij de obelisks van Luksor een oogenblik stil houden, om het tooverachtig schouwspel van heden morgen nu in het verbijsterend licht der ontelbare gazvlammen te genieten. Vervolgens rijden wij door de breede *rue Royale* of Koningstraat, bijna recht op het heerlijke frontportaal en de schoone zuilenrij der Magdalakerk, en bevinden ons weder eensklaps te midden der onbeschrijflijke drukte der Boulevards, dat middelpunt van het leven der hoofdstad, waar altijd de meeste rijtuigen en menschen bijeen zijn, en de eerste familiën, de keur der *beau monde* te Parijs, zich gaarne in hare staatsrijtuigen vertoonen, terwijl men er altijd een dof en doonderend geraas verneemt.

De tegenwoordige keizer heeft, gewis uit vaderlijke voorzorg voor zijne brave Parijsenaars, die nu en dan een ongelukkig zwak hebben voor het maken van barrikaden, juist op de drukste wegen en straten, de talloze straatstenen laten

III. Gedurende 9 dagen zullen geschieden de volgende diensten: om 5 uren de 1ste mis met onderwijs, de Hoogmis met sermooen om 9 uren, de laatste mis met conferencie in het fransch om 11 uren en 's avonds om half 8 het groot sermooen gevolgd door het plechtig lof.

IV. Den 24 mei, om 6 uren generale communie in O. L. V. Kerk ter intentie van Onzen Heiligen Vader. Alle pelgrims die naar Tongeren komen zijn dringend verzocht, in hunne parochie kerk den 23 of 24 mei tot hetzelfde einde te communicieren.

V. Om 10 uren de Pontificale Mis waarna de processie met het miraculeuze standbeeld van Gode's Moeder door de bijzonderste straten der stad. Meer dan 50 parochiën zullen aan deze algemeene processie deel nemen. De processie der parochiën plaatsen zich in en rond de kerk volgens dat zij aankomen.

VI. Na de processie aanspraak van Zijne Hoogerwaarde met het *Magnificat* door de pelgrims gezongen. Daarna zal men de Reliquiën van O. L. V. laten vereeren en den H. Schat toonen.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome :

Sedert eenige dagen leggen de slechte dagbladen het er bijzonder op toe ons den gezondheidstoestand van den H. Vader als bijna hopeloos af te schilderen. Ik behoeft u niet te verzekeren, dat dit onrustbarende gerucht van allen grond ontbroot is. Pius IX, van wien men zoo dikwerf verzekerd heeft, dat hij op sterven lag, Pius IX, wiens overlijden Napoleon III wilde afwachten om den H. Stoel over te leveren aan hen, die gebruik hebben gemaakt van de nederlaag bij Sedan om zich van den Kerkelijken Staat meester te maken, Pius IX, wiens dood met zooveel ongeduld door velen verbeid werd en wiens ophouden afsterven het liefelcoosde onderwerp der gesprekken van onze sectarissen van alle soort is, Pius IX, dien de gepatenteerde uitvinders van valsche tijdingen alle veertien dagen doen sterven, Pius IX is gezonder dan ooit, en bezit eene kracht, die waarlijk bewonderenswaardig is voor zijnen leeftijd. Hij doet alle dagen lange wandelingen in den tuin van het Vaticaan, en ik verzeke u, dat vele personen van zijn gevolg moete hebben hem bij te houden.

Garibaldi'sche demonstratiën zijn niet aan de orde van den dag maar aan die van den nacht. Na zonnsondergang trekken gansche benden lieden, die men nooit bij dag ontmoet, door de straten der stad, met muziek voorop; lofzangen op Garibaldi en vaderlandslievende liederen op de wijze van de *Marseillaise* en dergelijke van de zelfde soort uitbrullende. Het is klaarblijkelijk, dat er van de zijde der republikeinen iets broeit. Vreemde personen met breedgerande vilten hoeden en aanmatigende manieren, wandelen door onze straten op ten verjaardag van de *natale di Roma*, (de stichting van Rome) hebben tal van personen den liefderlijken raad ontvaangen hun

opbreken en verwijderen, en hunne plaats doen innemen door eene Mac-Adam-bestrating. Daar nu ook de kleine steentjes der gaapaden door een effen en zacht asfalt-plaveisel vervangen zijn, begrijpt men, dat onze goede lieden van Parijs op de *boulevards* het barrikaden-vermaak hebben moeten vaarwel zeggen, hoewel zij daardoor het rumoer, dat vroeger oorverdoovend geweest moet zijn, hebben mogen verwisselen met het zachtere van een aanhoudend voortrollenden donder. Dergelijke teekenen eener vaderlijke liefdezorg voor zijn troetelkind, de stad Parijs, geeft de tegenwoordige keizer vele. De *Rue Rivoli*, bij voorbeeld: liep vroeger krom en hoekig van de Koningstraat naar het plein der Bastille, meer dan vijf kwartiers uur *verre*. Thans zijn al die krommingen en hoeken, nu ontegenwoordig, weggebroken en geëffend, zoodat deze tweede hoofdstraat van Parijs zich nu recht aan het oog vertoont. Gemakshalve is ook de *rue Rivoli* ge-mac-adamiseerd, en daar zij op die wijze met de *boulevards*, de Koningstraat en het Bastilleplein een ruimen halven cirkel van gemakkelijke communicatie uitmaakt, hebben de Parijsenaars nu niet alleen het genot van ruime en breede straatgezichten, maar tevens, wanneer het tijd is, van heerlijke militaire evolutiën der artillerie en kavallerie. Tot verfraaijing der hoofstad zijn hier en daar, in de voornaamste pleinen en straten, sierlijke huizen van eigenaardigen vorm gesticht. Vraagt gij, wat zij zijn? Niets anders dan kazernen, waar de manoeven van wapenen zoo liefgehuivest zijn, dat ge niet begrijpt, hoe zij van daar eene hel van verderf kunnen uitbreken over de atermingen, die het wapen mochten, de rust der plezierige bevolking te verstoren. Buitendien is het getal der politie-agenten talrijk, daar men ze overal ziet, en: « eere, dien eere toekomt ! » uitwendig heerscht

EEN ZONDAG TE PARIJS.

(Vervolg.)

Met moeite rukten wij ons eindelijk van dit prachtig schouwspel los en daalden weder af naar de Seine. Wegens de tegenwoordigheid der keizerin Eugenie en den keizerlijken kroonprins, terwijl de keizer zich aan de baden der *Plombières* bevond, mochten noch het paleis, noch de kostelijke tuinen, die het omgeven, worden bezien. Op deze wandeling merkten wij de eigenaardige zeden der levendige Franschen op. Heeren en dames, wier kleeding en taal van goeden stand en zorgvuldige opvoeding schenen te getuigen, waren als volwassen kinderen ijverig in de weêr met elkander elastieke bollen toe te kaatsen, krijgertje te spelen, al stoevende, tumelelende, rollende van den heuvel neêr te dalen, enz. Uitgelaten en dol van vreugde gaven zij niets toe aan de hen omgevende schooleijng in gillen en schateren. Wij bleven nog eenigen tijd in het grootste park omdolen, 't welk zich door lossen, smaakvollen engelschen aanleg ver boven de tuinen der Tuileriën en van den Luxemburg onderscheidt. Immers die zijn, als de meeste fransche tuinen, volgens den stijl van le *Notre*, met palm afgezet en in rechthoekige, als met den passer afgemete bloemperken en wandelwegen, eens inziens zeer smakeloos, aangelegd.

In de groote laan, beneden aan de Seine, teruggekomen, bestijgen wij op nieuw onze rijtuigen. Ondertusschen is het 6 ure geworden en beginnen wij aan ons middagmaal te denken. Op nieuw passeren wij de brug over de Seine en het dorp Boulogne, en doorrijden nu het geheele bosch van dien naam, doch aan eene gansche andere zijde. Geheele familiën liggen daar op het mollige gras, onder een schaduwrijken boom,